

عنوان مقاله:

اسلام و تاثیر آن در ادبیات فارسی

محل انتشار:

دومین همایش ملی فرهنگ و هنر اسلامی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

ناصر اکبرزاد - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

قبل از ظهور اسلام آثار علمی، ادبی، تاریخی و ... بسیار بوده است ولی به دلیل منحصر بودن در میان طبقات خاص جامعه اوضاع خوبی نداشته است و رو به سوی انحطاط می رفته است. با ظهور اسلام و نفوذ تعالیم معنوی آن و پذیرش آن از سوی عموم مردم و عالمان و ادیبان و تلاش هایی که برای تبیین معارف دینی و قرآنی صورت گرفت زمینه برای گسترش و ظهور و بروز هر چه بیشتر معارف دینی و قرآنی فراهم شد. در این میان ایرانیان سهم به سزایی در تدوین قواعد مربوط به زبان عربی به عنوان زبان قرآن داشتند و به خاطر اعتقادی که به اسلام داشتند تالیفات خود را به زبان عربی نوشتند. هیچ کدام از شاخه های مربوط به علوم ادبی از قبیل نحو، معانی، بیان، بدیع، عروض، قوافی، قرض الشعر، مبادی الشعر، علم الانشا، مبادی الانشا و ادواته، علم المحاضره، علم الدواوین، علم التواریخ، علم الامثال، علم استعمالات الفاظ، علم الترسل و ... در آغاز ظهور اسلام وجود نداشته و به تدریج در اثر آشنایی مسلمانان با تمدن های دیگر و اهتمامی که برای انتقال معارف دینی و قرآنی وجود داشت، به وجود آمد. زبان عربی به عنوان زبان قرآن و زبان علمی آن دوران حلقه ی ارتباطی بین زبان ما با زبان ملل دیگر از قبیل روم، هند و حتی فارسی پهلوی بوده است و بسیاری از آثاری که قبل از ظهور اسلام به وجود آمدند از زبان عربی به زبان فارسی دری ترجمه شده اند. شاعران بزرگ ایران مثل فردوسی، سعدی و حافظ وام دار معارف دینی و قرآنی هستند و حافظ می گوید: هر چه کردم همه از دولت قرآن کردم.

کلمات کلیدی:

اسلام، ادبیات، علوم ادبی، زبان عربی، حافظ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2004311>

